

La gerra esquerdada

Text: Conte tradicional indi, adaptat per **Toni Giménez Fajardo**
Il·lustració: **Clifton & Co. Bombay** — **Wikimedia Commons** ©

Hi havia una vegada un aiguader de l'Índia que tenia dues grans gerres que penjaven dels dos extrems d'un pal que portava sobre les espatlles. Una de les gerres tenia diverses esquerdes per les quals s'escapava l'aigua, de manera que al final del camí només se'n conservava la meitat; mentre que l'altra gerra era perfecta i mantenia intacte el seu contingut. La gerra sense esquerdes estava molt orgullosa dels seus èxits, però la gerra esquerdada estava avergonyida de la seva imperfecció i de no poder complir la seva comesa, i li va dir a l'aiguader:

—Em sento avergonyida, a causa de les meves esquerdes només obtinc la meitat del valor que hauria de rebre per la feina que faig.

L'aiguader li va contestar:

—Quan tornem cap a casa vull que et fixis en les flors tan boniques que creixen a la vora del camí.

Així ho va fer la gerra esquerdada i, efectivament, va veure moltes flors boniques al llarg de tot el camí.

Al cap d'una estona l'aiguader va afegir:

—T'has adonat que les flors només creixen al teu costat del camí? Vaig voler trobar la part positiva de les teves esquerdes i vaig sembrar-hi llavors de flors. Cada dia les has regades. Si no fossis exactament com ets, amb les teves capacitats i les teves limitacions, no hauria estat possible crear aquesta bellesa natural.

Totes les persones som «gerres esquerdades». Cal treure profit de les nostres imperfeccions i límits, acceptar-nos tal com som i valorar cada persona per les seves virtuts personals.

